

Lekstroom 2 - U.C.S. De Rode Loper 3

10 november 2018, door: Henk van Lingen, De Rode Loper 3

Het mocht niet zo zijn donderdagavond. Ons Derde speelde in SOS klasse 2C uit tegen Lekstroom 2 te IJsselstein. Op papier lagen er vooraf kansen, en onze drie topborden Eric van Aart, Rene de Korte en Chris Pearce scoorden ook een solide punt. Maar onderin hadden Rene de Ruiter en Stijn Voorhoeve toen al bakzeil gehaald tegen aanzienlijk sterkere spelers.

We speelden in een kerkelijk centrum waar net als vorig jaar een flink koor tijdens de wedstrijd aan het repeteren was. Dit tot grote ergernis van onze eerste bordspeler. Zelf vond ik het wel rustgevend wat flarden van bekende stichtelijke melodieën te horen, al waren het maar amateurs. De wedstrijd bleef spannend. Geurt van de Wal op bord 5 wist een remise te noteren tegen een speler met 200 elo punten meer. In een prachtige pot met volop actie, dreiging, wisselende kansen en natuurlijk enige fouten. Op het eind dook Geurt vol op de zwarte koning, maar die ontsnapte met eeuwig schaak. Dachten de spelers, maar Houdini geeft gewoon een +4.50 voor Geurts witte stelling. Met minder dan 2 minuten op de klok zag Geurt dat niet en noteerde blij het halfje.

Mijn eigen partij op bord 4 tegen Ben van Baren, boegbeeld van Het Kasteel, was ook wat apart. In het begin dacht Ben mij met een dubbele paarddreiging op f7 te verrassen maar hij had met 5 paardzetten in de eerste 6 zetten me toch een uitweg geboden waardoor het dreigende kwaliteitsverlies er niet inzat. Na mijn tegenzet dacht hij lang na en ruilde gewoon een paard "Ik durf het niet aan, Henk". Dan zullen we het nooit weten, antwoordde ik. Ik meende wat later flink tegenspel te hebben, maar had het doorschuiven van een pion gemist. Na wits 14.g7! schrok ik dan ook, en verzonk in gepeins. Niet veel later zette het koor "Wir setzen uns mit Tränen nieder" in, het slotkoor van de Mattheus. Dit was wel erg toepasselijk voor mij, al is het bijna Kerst. Wat zou zo'n koor bewegen? Dat kind moet eerst maar weer geboren worden alvorens we het im Grabe zu rufen. Ik probeerde in tijdnood nog te swindelen maar dat liep spaak.

Toen was het aan onze nestor Nico van Harten om een remise uit het vuur te slepen waarmee we op 4-4 zouden komen. Onze oudste troef zette op bord 6 in opperste concentratie aan na een lange, moeizame partij. Helaas miste hij op het late uur de remise die er inzat. Nico zag het in ieder geval niet. Zo verloren we met 4.5-3.5 en restte ons de berusting. Ruhe sanfte, sanfte ruh!